

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

‘Η ύπό των άναγνωστών μας άποστολεμένη αννεγρασία και μη συνοδευόμενη ύπό δικαιώματος κρίσεως εκ δραχμών πάντα δέν λαμβάνεται ύπ’ δνν.

Σ. Γ. Παπαδόπου-
λον, Καλάμας. Το ποιήμα σας επηρεασμένο από παρόμοια ποιήματα που γραφόντουσαν πρό σαράντα έτών. Έχει όλη την κοινοτυρία των ποιημάτων αυτών, χωρίς όμως να έχει και την τεχνικότητα των. Κ. Α., Κιοβόρα. Το ποιήμα σας θα ήταν ίσως πολύ καλό, άν είχατε καταβάλει περισσότερη προσοχή στη τεχνική του. Αν είχε μερικά ομοιοκαταληξίες και του έλειπαν ή χασιμοδίες θα κέρδιζε πολύ. Ρομμελιωτο-πούλαα. Γιαννιτά. Αστεινός και το δεύτερο ποιήμα σας ακολούθησε τη μοίρα του πρώτου, ως έξ του ανεπιτυχής με αυτό. Β. α. Μ. υ λ ο ν α ν. ‘Ο ‘Γέρο Θωμάς σας είναι άκριτα χαλογοραμένος και φανερώνει ότι με τον καιρό θα γράψετε καλά. ‘Η υπόθεσις του όμως είνε ζωνή και χωρίς ενδιαφέρον. Ηλία ν Β. α σ ι λ ι ε ι α δ η ν. Περαιά. ‘Οχι, ό κ. Πορφύρας δέν έχει εκδόσει άλλην συλλογήν ποιημάτων από τις ‘Σκέψς’. Όπως μάς έγραψε πρό καιρό ό ίδιος έπαρκετο να έλθση άντός του 1929 τις ‘Φωνές της Θάλασσης’. Μα δέν έξεδόθησαν άκόμη. Έχετε δικαιο να τον εκτιμάτε και να τον θαυμάζετε. Είναι από τους κορυφαίους των ποιητών μας. Γ. Ρ. ο υ γ α ν. Κάϊρον. Θεωρώ σας ευχαριστούμεν για την καλωσύνην που είχατε, να στείλετε ως δώρον στο ‘Μπουκέτο’ το βιβλίο σας. Π. Π. ε ρ ι δ η ν. Πάτρας. Καί σας, σας πολυευχαριστούμεν για την άποστολήν των βιβλίων. Ντίνο ν Σώ-τρη ν. Αργινότιο. Το ποιήμα σας όχι επιτυχές. Συμμετρικό όμως το θέμα. Δέν είνε πρώτη φορά άλλωστε, που άλλα, σαν αυτό του άποθανόντος ‘Αργινοτίου κωνσταντοπαγοπού, λιπήθηκαν τόσο για το θάνατο του κυρίου τους, ώστε έφόρσσαν έπειτα από αυτόν. Δι ο ν. Γ. ι ο υ λ η ν. Φιλιατά. Μάς στέλνετε ένα ποιήμα και μάς παρακαλείτε να σας γράψουμε... περί της άξιας ή της άταξιας του! Λοιπόν πούκειται περί... άταξιας! ‘Επειδή όμως ύπάρχει κίνδυνος να διαμαρτυρηθήτε, ως τόσο άλλοι, ότι σας άδικήσαμε και ότι το ποιήμα σας ήτο άμεμπτον, το δημοσιεύοιμε εδώ και οι άναγνωστές μας ως κρίνοντι :

Π Ρ Ω Ί

‘Ακουσον, φίλε, τά πενήτα πές γλυκοκλαδωσίαν έρείνουν-αι ζενγαρωτά την αύρα να χαρώσιν.

‘Ηβό! φωτά φυλλοροούν νεφρονών τόν άέρα, διαυπερώς δέ κί’ ευκρινώς βοΐζει ή φλογέρα.

Δωροδοξί’ ή χαραυγή τ’ άγει μομφυριζει και καστονάχηρα μαλιά παρδίνου κυματίει.

Την βλέπεις στο παράθυρο όρθωσαν προς την όύση; λυπεί’ όλιγον κί’ έν χαρά ρεμβάσει προς την κήσιν.

Γοργο-τερόντα τά πενήτα τρέχουν άεικινήςως, ή δέ ψυχή της θλίβεται πόσι άπαραιτήτως.

Θαυμάζει θεϊόν θέαμα πλανώντ’ οι όφθαλμοί της και ξεκουράζει μουσικά στο θάμα την ψυχήν της.

Δροσάρεματέβαντος μεθ’ την άσφραγιν της και μάλον, θεϊόν, θέαμα πλήτεται την όρασίον της.

Βαρύς γλυκύς ό στεναγμός τά σήθη της δροσιζει και ένα δάκρυ κρουνούδν τά πάντα πλημμυριζει.

Δροσόνωστον στάς παρειάς το δάκρυ της προβάλλει και της βυθίζει την καρδιά στην Θάλασσαν το σάλι.

‘Απίσχεται περιλυπος’ στανέλις, φεύ! βαθέως’

Μι λ τ. Μ ε λ ε γ κ ο γ λ ο υ ν. Ένταύθα. ‘Η ιστορική σελίς σα όχι επιτυχής. Διατυπωμένη τόσο ζωνά, ώστε να μη δυνάμεθα ούτ’ εύνοϊκώς να την κρίνομε. Ν. Θ. Β. Μ. Το ποιήμα σας ‘Σέ μία άκατάδεχτη’ όχι καλό. ‘Ιδού π.χ. το α’ τετραστίχο:

Τώρα που ή αύρα της αύγης τά νέφη μας σκορπίζει και στής ψυχής το σούρουπο ό έρως φροσφρίζει. Σύρε σε κείνον που πονεί βγάλτον από τη θλίψη γιατί θ’ άλλαξουν οι καιριί το κάθε τι θ’ α λείψη.

Λέξεις και έννοιες φρόδην-μύδην ριζμένες δέν άποτελούν ποιημα, αλλά μάλλον παραλήρημα. Διαβάσει ποιήτας ανηρόνους, άνευροισμένους, να δήτε τι είνε ακριβός ποιήτας. Α. Ρ. ο κ α ν, Ν. Σφαγεία ‘Ομολογούμε πως το ‘Προγράμμα σας’ είνε το μικρότερο που λαμβάνομε απ’ όπου έξεδόθη το ‘Μπουκέτο’. Μία φράσις και μόνη! Μα γιατί να το δημοσιεύσομε; ‘Επειδή τόζετε χαριζόμενο εις δεσποινίδα; Φέλετε να βάλουμε τότε και το όνομα της. Το ‘Μπουκέτο’ όμως οδδέποτε έπρόσφερε τέτοιον είδους ύπηρεσίες και δυσκολύνσεις στους άναγνώστας του. ‘Εξ άλλου και ή μία και μόνη αυτή φράσις σας είνε... ζολοβή! Χωρίς άπόδοσι, σαν να της έκοψε τά ποδια κανένα αυτοκίνητο. ‘Ιδού :

‘Και όμως, ενώ εγώ έβλε να τά βλιάρουν τά μή χάνω τη μορφή σου απ’ τά μίτια μου και έβρεχα με δάκρυα το πρόσωπό μου και δέν εύρισκα στον ύτνο μου την άνά τσαση για να σε έχω στη σκέψη μου, ίσους...’

Τί έκαμε λοιπόν ‘Εξείνι; Σας έγνώσεις ήρως τις πλάτες; Και κάθεστε γι’ αυτό και γράφετε άρητ’ άνέμητα; Και θέλετε να τά δημοσιεύη το ‘Μπουκέτο’ που τόσο, όπως λέτε, τ’ αγαπάτε; Κάμετέ της και σεις τό ίδιο, φιλάτε. Γνώστε της και σεις τις πλάτες. Δέν ύπάρχουν μόνον πολλοί άνδρες σ’ αυτό τον κόσμο—ποιος γράφει ή άνυπόφορος Μαρξ Σοναξ—άλλά και πολλές—άλλοιους—γυναίκες!... Γ. ε ο ρ γ ι ο ν Ρ. ι γ γ α ν, Κέρκυρα. ‘Ιδιαίτερος δέν άπαντούμε κατά κανόνα σε κανένα. ‘Αν έλάβαμε την έπιστολήν σας, θα σας άπαντήσαμε άσφαλώς στη στήλη αυτή. Κυττάχτε λοιπόν στα Κάρτ-Ποστάλ των προηγμένων φυλλιδιών για να τη βρητε. Μάς γράφετε στο ύστερόγραφο της έπιστολής σας: ‘Με συγγορεύετε άν έχω λάθη, γιατί τώρα έχω εργασία’. ‘Επειδή πολλοί πάμπόλοιο, συνηθίζον να το γράφουν αυτό, θά μάς επιτρέψετε να’ απευθύνοιμε τόσο σε σας όσο και σ’ αυτούς τη φιλική παρατήρησι ότι τά ποσομίνα ύστερογραφα δέν δικαιολογούν ποτέ τι: κακογραμμένες έπιστολές. ‘Αναντίστοιχά είνε κάπως προσβλητικά για τους παραλήστες των, γιατί άποδεικνύουν ότι ό γράφων την έπιστολή δέν τους δίνει σημασία και τους γράφει όποιο τύχη. Αδιά σας τά λέμε επειδή άσφαλώς θα τ’ άγγονε ετε ε’ επειδή άποτελούν ένα τύπο της καλής συμπεριφοράς. Δ ή μ ο ν Σ τ α δ η ν. Ένταύθα. ‘Η παροδισίς των παραδόντων λαών μοιάζουν πολύ μεταξύ τους. Γ’ αυτό σας έξάφανσε ή Βουλγαρική αυτή παράδοσις, την όποιαν σεις έχετε ως ‘Ελληνικήν. Σας ευχαριστούμεν για τά καλά σας λόγια. Χ. Μ ι γ α λ ό π ο υ λ ο ν, Καλάμας. Καί σε σας άπαντούμε τό ίδια, σχετικώς με την Βουλγαρικήν παράδοσιν. Πα δ λ ο ν Κ α ρ α μ η ν, Πύρον. Αστεινός, τά βιβλία αυτά, δέν μάς χρειάζονται. ‘Απόσο σας ευχαριστούμεν πολύ για τον κόπο που κάνατε και μάς έγράψατε. ‘Α ν δ ο ε α ν Α. Ζ ε ο β α ν, Ηοβέρδων. Στείλτε μας τίποτε νεότερον κω... δίχως άνορθογραφίες Σ π. Δ ο ρ κ α τ α ν, Κέρκυρα. Αστεινός, τά βιβλία που διαθέτετε είνε άπολύτως έπιστημονικής είδικότητας και δέν μάς κάνουν. Σας εύχαριστούμεν.

Το γραμμόφωνον κατήνησε το άγραπνότερον μέσον εκλαϊκεύσεως της μουσικής

Χωρίς αυτό κανένα σπντί δέν είνε τέλειο. ‘Όλοι, νέοι και γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ’ αυτό ή νεότης έχει στη διάθεσί της τές πιο φημισμένες όρχήστρες του κόσμου, που παίζουν τους τελευταίους χορούς της εποχής. Χάρις σ’ αυτό οι γέροι ξαναζούν την εύτυχισμένη ζωή των νεώιτων των, ακούοντας τές όρασιότερες καντάδες που τραγουδούσαν στές εκλεκτές των. ‘Αλλά δια να άπολαύση κανείς τό γραμμόφωνο πρέπει να έχει ένα όργανον με τές τελευταίες τελειοποιήσεις. Το γραμμόφωνο ΣΤΑΡΡ τύπου ΧΧΙΙ είνε τό μοναδικόν όργανον που συγκεντρώνει τά χερσίματα αυτά :

Μία χαμηλή τιμή και καλλιτεχνική άξία.

Πώλησις με μηνιαίας δόσεις παρ’ τή :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ : Στοά ‘Αρακσίου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Φίλωνος 48
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22x ΠΑΤΡΑΙ : Ρήγυ Φερραϊκού 54